

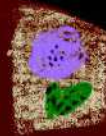

Kettu asui onkalossa
maan alla.

Paitsi että kettu joutui
kaivautumaan yhä syvemmälle ja
syvemmälle lepuuttaakseen korviaan.
Metsä oli täynnä kovia ääniä.

Pystyt varmasti
kuvittelemaan, millaista
siellä on. Viileää, hämärää,
kodikasta. Ja hiljaista.

Äänet sattuivat ketun korviin:

tuulessa liehuvan lipun läiskähdykset
peruuttavan kuorma-auton piippaus
vasaran nakutus
musiikin pauhu
vauvan kitinä
monenlaiset rämähdykset ja kolinat
ja niin edelleen.

Oli hirveän noloa kulkea koko ajan korvat
luimussa ja säpsähdellen.

